

Spet kliče nas venčani maj

Kolikokrat smo to pesem peli v Lujanu na romanju!

Letos smo jo tudi na romanju, pa isti dan kot Slovenci v Lujanu, le da smo se mi zbrali na Brezjah, na kraju, kjer so naši starši molili pred odhodom v svet.

11. maja smo se zbrali k opoldanski maši. Maševal je g. Toni Burja ob somaševanju g. Pavleta Novaka in g. Janeza Riharja. Berili sta podala Franci Markež in Brigita Cerar Jereb. Prošnje za vse izseljence in za tiste, ki se vračajo, so brale deklice Lučka Rezelj, Veronika Snoj, Viki Štefe, Martina Kocmur in Marjanca Kocmur; ministrirala sta dečka Jani Kocmur in Tomaž Štefe.

Molili smo za Argentino in za Slovenijo, ravno tako kot preje v Lujanu. Bilo je nekaj takih, ki so se že pred 12, 10, 9 leti preselili. Pa tudi precej novo priseljenih. Pa še starši, ki hodijo otroke obiskovat, tisti, ki so trenutno na počitnicah v Sloveniji in naši sorodniki iz Slovenije. Lepo je bilo videti toliko družin, pa dedke, ki iz Argentine hodijo obiskovat vnučke! Tudi zavest, da smo na kraju naših korenin in istočasno povezani še z onimi drugimi koreninami, kjer smo pognali, s Slovenci v Argentini, je nepopisno lepa.

Po maši smo se pomudili še pri lujanski Mariji in pri brezjanski.

Razgrnili smo svoje zahvale, upe in skrbi.

Bilo nas je okoli sto oseb. Za kosilo smo se odpeljali v Begunje. Mlajši so bili na igralih, fantje pa so obvezno brcali žogo.

Lepo nam je, ko se skupaj dobimo. Saj smo vsi že aktivno vključeni v slovensko stvarnost: v zborih, na delovnih mestih, v zakonskih skupnostih, po šolah. Radi pa se dobimo skupaj in kakšno rečemo. Moški o nogometu, politiki, raznih možnih izletih, ženske pa o setvi, kuhi, vzgoji.

Potem smo se povzpeli še do podružniške cerkvice sv. Petra. Pot je kar strma, a izredno lepa. Na vsakem koraku imaš nov razgled. Ogledali smo si stare freske, potem pa pred cerkvico tudi nekaj Marijinih pesmi zapeli. Spremljal nas je župnik iz Begunj, France Maček (kar s kolesom je gor prišel!) in poudaril, da tako lepo pojemo, da so nam še ovce prisluhnele. G. župnik nas je potem povabil še v župno cerkev sv. Urha. Z veseljem nam je odkrival bogastvo tega svetišča. Z otroki smo šli na kor. Ker nismo znali vklopiti orgel, so se malčki vrstili in zabavali, ko so meh gonili. No, ko nam je pa prišel na pomoč še župnik in glasbilo »elektriziral«, smo pa pod njegovo taktirko še dolgo peli velikonočne in Marijine pesmi.

Miri